

אנשים

פסוקי שביט

ח-כ מקי' משה סנה, לאחר שאמרו לו כי נציג ציבור מסויים מעורב במעשי נבלה לא מתוך כוונה אלא מתוך טפשות: "עדיין לא די בכך לקבוע שאדם הוא אידיוט. השאלה היא: לטובת מי הוא אידיוט?"

ישראל גלילי, איש צמרת אחדות הד עבודה, בנאום בחירות: "שיטת הבחירות האיזוריות, עליה נלחם בג'וריון, תביא לי חלוקת המדינה בין צדקיהו לבין אמיתי לפי התור, כל 4 שנים."

ח-כ חרות מנחם בנין: "המוליטיקה יכולה להיות המקצוע הנעלה ביותר או ה' שפל ביותר בעולם. ההבדל נעוץ באמונתו של האדם הטיסק בה."

סיר ווינסטון צ'רצ'יל, בתשובה לי נואם, במסיבה לאחר נצחון השמרנים בבתי רות, שיחל לו חיים ארוכים: "כבר היו לי."

בלי קפי'.

התחרות הסמויה בין ראש הממשלה משה שרת לבין שר'הבסחון דוד בג'וריון עברה לשטח נוסף: גם בני ג'י. החל לגלות עניין מיוחד בבלשנות, ורש במפגעי מעורכי הקונקורדנציה התנ"כית החדשה, במכתב ששלח להם, למצוא שם עברי לקונקורדנציה ציה.

לשטח חדש עברה העתיקה את פעילותה גם זמרת ראשית באופרה הישראלית. לשע' בר, הדמות המרכזית בסכסוך האופרה הבימה בשנה שעברה אריה דה-פיליפ: לאחר שהופעות האופרה נפסקו בגלל גרעונות כס' פיים, התמסרה לכתיבת ספרים, שלחה את יצירתה המוגמרת הראשונה להוליבוד ב' תקווה שתתקבל כנושא להסרטה.

גורל מר יותר אונה לשחקנית הקולנוע היהודית מצרית רבת הפירוטמת לילה מן-ראד: לאחר שבעבר הואשמה כבר פעם בפעולה לטובת ישראל, הועמדה הזמרת הגרונית האהובה שוב לדין, הפעם באשמת משחק בקלפים, מעשה בלתי חוקי במצריים.

בלי נקויה

לשיא חדש באמונת המתיחה הגיע שחקן הקאמרי בעל חוש ההומור זאב ברלינ-סקי: הוא הודיע ערב אחד טלפונית לזוג הקומיקאים דז'יגאן ושומאכר כי לאחר הפעם בחיפה מכינים עבורם מסיבה רבתי בדירתו של יעקב (העירייה הזאת) אורלנד כש' באו השניים במונית מיד לאחר ההופעה אל המסיבה המיבטחת, הופתעו להיווכח כי הר' ציאו את אורלנד ממיטתו לבושי פיזיזומה, מבלי שיהיה לו מושג על העניין.

ההפתעה לא פחותה זכתה השחקנית הר' אצילה של הבימה חנה (האם) רוביננה, שהביעה לתומה במסיבה ציבורית את רצון נה לחזור ולראות את מוסקבה, כור מחצבי תה של הבימה, באוונטו של השגריר הסובייטי השחקני והמונטס אלכסנדר אברמוב. השגריר השיב מיד: "אנא, הגישי לי בקשה לאשרת כניסה ואטפל בה מתוך רצון טוב וידידות." השחקנית טרם השיבה להצעה זאת.

גימוסים מגושמים יותר הוכיחו מקבלר פניו של ראש ממשלת בורמה או נו, בשדה התעופה בלוד, שלא טרחו להיודע על הרגלי אכילתו ועל צמחונותו הקיצונית (העולם הזה 916), הגישו לשולחנו מאכלי בשר. כא' שר התערב בדבר שגריר ישראל בכורמה לשעבר דוד הכהן (ראה במדינה) ודרש להסיר את מאכלי הבשר, הביאו המלצרים המבולבלים נקויה, גרמו לראש הממשלה האורח להסתפק בכוס מיץ תפוזים.

באוטובוס המוביל לביתו הרמת'גני שמע ח'כ חרות יוחנן באדר שיחה בין שני צעירים, שאחד מהם ביקש להצטרף למפלגה שמאלית קיצונית ואילו השני הזהירו כי אם יעשה זאת "יהיה כל חייו דחליל ודגנראט." מסקנתו העגומה של באדר: בדרך הצעיר של היום נחשב כל השוחה נגד הזרם ל' דגנראט, וכל המתפשר עם הזרם לאדם מוצלח.

קולנוע

ישראל

תעמולה שועלמה

הבחירות הביאו בכנפיהן המזוהמות שפע לעובדי ההסרטה בישראל: במאים צעירים שנסו את מתניהם, הפיקו בשביל המפלגות סרטי תעמולה קצוצרים, לרוב בעילים שם. כאשר הגיעו סרטונים אלה אל הצנזורה, אסרה שנים מהם, אחד של מפא"י ואחד של הציונים הכללים. העילה: הם פוגעים הן בטעם הטוב, הן בכמה מנהיגים נכבדים, בצורה שאינה מקובלת אפילו בתעמולת בחירות. יותר מזה לא רצתה הצנזורה לג' לוח על אופי הסרטים. גם מפיק התעמולון של מפא"י קולנועיתנאי זבר זאב רבינוף הכריז לכשנשאל מדוע נאסר סרטו: "אינני יודע כלום. אפילו שהסרט נאסר אינני יודע. לא היה בו מאומה, פרט לתמונות מנהיגי המפלגה."

סרטים

פאריס ימין ושמאל

מוניית פאריס קטנות (4 כחות'סוס) בהר' בה מאלו של תל'אביב, אבל, כפי שמנסה אלכס' זינפה להוכיח במבלי להשאיר כתובת, צפונות בהן מנות גדושות של דראמה. כי הסרט, על אודות נצרה קרתונית (דניאל דלורס) הבאה, עם תינוקה לפאריס, לבקש את אהובה (הנשוי), נעזרת כנהגה מו גית (ברנאר בלייה) רך'לכב המסיע אותה בפאריס שמימין ומשמאל לסינה, עמוס דר' מתיות עד לעיפה. יתכן כי בידי במאי כזה' סיקה, למשל, היה הסיפור הרגשני מקבל משמעות עמוקה (ומעניינת) יותר, אבל במאי מול לה שאנאה (שבם כתב את השיח) לא הרימו מעל לבנאליות צעקנית.

רגע בידד של אור: זמרת אקוויסטנצאלית זולייט גרקו משמיעה שיר מאת מלחין (נער פריטאי) קוומה.

בלש שטוח

אליבי היה פעם מחזה טלביזיה. אחר עיבד לכמה, הוצג מאוח פעמים בלונדון, ניו יורק, פאריס ופעם אחת בתל'אביב. זה מעשה בטוני (ריי מילאנד), המחליט לרצוח את אשתו (גרייס קלי) בעזרת פושע בשם לסגייט (אנתוני דוסון). אולם האשה הורגת את המנסה לרצוחה, נידונה למתת — יותר אין מגלים, כמיבן, על סרט בלשי. היציק נטל את הספור הממתח. צילם אותו כתיאטרון, בהשתמשו בכמה מן הר' להטוטים המיוחדים לו, אך מבלי שהצליח להרים את אליבי לדרגת סרטי המתח הישנים שלו. הסרט צולם בשלושה ממדים, אך מוצג בארץ "שטוח".

רק חגבים

רוברט מיצים רוכב על סוסו. הוא מגיע לעץ. הוא יורד מן העץ. הוא שולף גרון. הוא כורת את העץ. הוא עולה על סוסו וממשיך לרכב. כתובות: נהר האברון בהשתתפות מארילין מינרו. למה כרת מיצים את העץ? חידה סתומה.

מונרו ומיצאם, כרגיל, אינם משחקים ב' סרט שעל אודות אסיר לשעבר וזמרת הנח' קפים על ידי אינדיאנים (התקופה 1875) ואיתני הטבע. אבל הנחה! הנחה מצויין והוא שוטף את מסך הסינמסקופ בשירה של צ'י לומיץ נהדרים. הוא השחקן האמתי: כל האנשים הם רק חגבים.

יומן החדשות

עסוק מאד

לאחר שהופיעה בסרט האיטלקי חלום בל' הות, בבימוי בעלה רוברטו רוסליני, החלה אינגריד ברגמן בצילומים לסרט חדש, הפעם בבימויו של ז'אן (הנחה) דנואר, לצדו של ז'אן גאבן. במאי רנואר סיים זה עתה סרט אחר, פרג' קארקאג, גם הוא בהשתתפות גאבן, ומחזה מפרי עטו, בו משחקת בתפקיד המרכזי לסלי קארון.

מהבד לנייר

במאי ותיק ססיל דה מיל החל בכתיבת ספר על משה (עשר הדברות) רבנו, תוצאת מחקריו אשר עלה לו שלושים אלף דולאר, שנערך לרגל סרטו עשר הדברות.

עכפה 1 חח

08 חח

05 חח

כינוי

צק

הג'אבאוס תכתוב יותר טוב!

3 דרגות עובי לבחירתך

מכיל את דיו הפלא DW

בלונדום

גלי הרדיו קוראים לך!

1. "תורת הרדיו"

חלק א' ב' מאת אינוניר א. מוזצ'נובסקי, מהנדס בג'קול ישראל"

2. ספר המשדרים

חלק א' עם הקדמת אנדר חובבי הרדיו בישראל. הופיע זה עתה. להשיג בכל חנויות הספרים.

Eterna

אטונה

אריה הסנדל האיטלקי

9 950

... הסאל'ות סאל'ות

סאל'אתן

כריא יוחר חוק יוחר טוב יוחר